

ابعاد روانشناختی دعای عرفه در درمان بیماری های روانی

زهرا قاسم نژاد^۱، رسول قاسمی پور^۲

۱- استادیار دانشگاه شیراز، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، بخش علوم قرآن و فقه.

۲- پژوهشگر و محقق.

چکیده

یکی از مباحث مهم در دانش روانشناسی اسلامی، بحث دعا است که در فرهنگ شیعه از ائمه معصومین دعاها بسیار نقل شده است. سخن در روانشناسی اسلامی بر سر این موضوع است، دعا چه کارکردی در سلامت روان فرد دارد که امروزه از آن با عنوان دعا درمانی و ایمان درمانی نیز یاد می شود. پژوهش حاضر با توجه به اهمیتی که این موضوع در روانشناسی اسلامی دارد و با توجه به هدف بحث که شناخت ابعاد دعا به منظور درمان بیماری های روانی است دعای عرفه را با روش توصیفی - تحلیلی مورد مطالعه قرار داده تا ابعاد روانشناختی دعای عرفه روشن و نقش این ابعاد در درمان بیماری ها بیان گردد. یافته های پژوهش نشان می دهد دعای عرفه از دو بعد عاطفی و معرفتی وارد شده و انسان را از لحاظ احساس و معرفت اقناع می نماید که نقطه کانون زندگی انسان نفس نیست تا انسان با کمترین سختی به جزع افتد و با شادی های زودگذر فرح و سرمست گردد، بلکه نقطه کانون زندگی انسان الله است که با شناخت توحید و معاد می تواند به رضایت پایدار از زندگی برسد و این رضایت پایدار همان شادکامی است که انسان را در سلامت روحی و روانی قرار می دهد.

واژگان کلیدی: بیماری های روانی، دعا، دعای عرفه، روانشناختی، روانشناسی اسلامی.